

1974

Kóté László és Robert Satanowski hangversenye*

Kedden este a kecskeméti Katona József Színházban bérleti hangversenyen Hacsaturján népszerű Hegedűversenyének szólistájaként szerepelt Kóté László, az egyik legkiválóbb fiatal magyar hegedűművész. Akik nem hallották még őt játszani, egy jó felkészültségű, kitűnő technikával rendelkező, meggyőző zeneiséggel muzsikáló művészt ismerhettek meg. Akik pedig régebről ismerték, örömmel állapíthatták meg, hogy előadásmódja egyszerűbbé, elmélyültebbé vált. Hangképzése is szép, kiegyenlített, bár egyes helyeken talán fényesebb hegedűhangot kívánt volna a muzsika.

Hacsaturján negyedszázada komponált versenyműve hatásos és hálás darab, bár ma már egyes részleteit kicsit terjengősnek, hosszadalmasnak érezzük. Az igényes, ritmikailag sok buktatót rejtő művet Róbert Satanowski lengyel vendégkarmester vezetésével általában jól, megbízhatóan kísérte a MÁV Szimfonikus Zenekar.

A koncert első számaként Satanowski méltán világhírű honfitársa, Witold Lutoslawski, Bartók Béla emlékére komponált vonószenei Gyászzenéjét vezényelte. A megrendítően szép, ökonómikusan megírt mű az ötvenes évek nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő alkotása. Számunkra különösen kedvessé teszi, hogy a legnagyobb magyar zeneszerző emlékét idézi. A darab csellón és brácsán kezdődő, szólamutánzásokból kibontakozó zenéje meggyőzően jutott el a harmadik szakasz csúcspontjáig, majd hanyatlott alá a cselló magányos gyászénekéig. Ami nem valósult meg a vonószene hangzásában, az jórészt a kedvezőtlen akusztika, a kényszerűségből a színpad mélyére szorult szólamok „rovására” írandó.

A műsor záródarabja Brahms I., c-moll szimfóniája volt. A lengyel vendég biztos vezényelőtechnikája nyomán hatásosan csendült fel a német mester nagyszabású remeke. Egyes részletek azonban arról árulkodtak, hogy Satanowski túlságosan hajlamos a lassú tempókra. Ilyenkor nehéz megtartania a kompozíció folyamatosságát. A zenei folyamat széthullásával fenyeget az előadás, mint például a zárótétel bevezetésében.

A zenekar a Brahms-műben is megbízható teljesítményt nyújtott néhány apróbb, részben a fentiekből következő pontatlanságoktól eltekintve.

* Petőfi Népe, 1974. 03. 01., 3. o.